

Oma wordt niet meer beter

Frits loopt met zijn moeder door het park. Ze praten over oma. Mamma vertelt dat oma zich nog steeds niet lekker voelt.

“Wat blijft oma lang ziek zeg,” zegt Frits.

“Ja, dat is waar,” zegt mamma. “Dat is niet fijn voor haar.”

“Ik hoop maar dat ze snel beter wordt,” zegt Frits.

Hij ziet dat mamma verdrietig begint te kijken. Ze is even stil en dan zegt ze: “Lieverd, oma wordt niet meer beter.”

Frits barst in huilen uit. “Wat zeg je! Wordt oma niet meer beter?!” Hij houdt heel veel van oma. Ze is heel lief voor hem. Ze bakt altijd pannenkoeken als hij komt logeren. Maar het is al lang geleden dat hij bij opa en oma ging logeren.

Mamma pakt Frits vast en ze moet ook huilen. Oma is de mamma van mamma.

“Nee liefie, oma kan niet meer beter worden. Dat heeft de dokter gezegd.”

Frits moet nog steeds huilen. Zoiets verschrikkelijks heeft hij nog nooit meegemaakt. Hij denkt even na. “Gaat oma dood?” vraagt hij.

“Ja,” zegt mamma. Haar stem klinkt bibberig.

Nu moet Frits nog harder huilen. “Maar dan blijft opa helemaal alleen achter!!” roept hij boos.

“Het is heel naar voor opa,” zegt mamma, “maar wij kunnen hem vaak gaan opzoeken, toch?”

“Ja,” zegt Frits.

Mamma haalt twee zakdoekjes te voorschijn en geeft er een aan Frits. Ze snuiten allebei hun neus. Dan kijken ze elkaar aan. Ze lopen langzaam richting huis.

“Eén ding zou ik wel graag willen weten,” zegt Frits.

“Wat wil je weten Frits?” vraagt mamma.

“Wanneer ze dan doodgaat,” zegt Frits.

Mamma moet even glimlachen. “Dat weten we niet,” zegt ze. “De dood komt altijd op zijn eigen tijd.”

“Dus dat weet je niet van te voren?” vraagt Frits.

“Nee,” zegt mamma.

Daar moet Frits even over nadenken. Hij vindt ‘dood’ ingewikkeld.

Thuis mag hij oma opbellen. Ze neemt zelf op.

“Ik ben verdrietig omdat jij niet meer beter wordt, oma,” zegt Frits meteen.

Hij hoort dat oma moet snikken. “Ik vind het ook verdrietig dat ik afscheid van jou moet nemen, Frits,” zegt ze.

Ze moeten allebei even huilen.

“Ik zal vanaf mijn wolkje kijken hoe je nog groter wordt,” zegt oma dan.

Daar krijgt Frits tegelijkertijd een droevig en een blij gevoel van.

“Dan zal ik naar boven kijken en aan je denken, oma,” zegt hij.

En dat vinden ze allebei **een heel goed idee**.

© Klazien Kruisheer
info@klazienkruisheer.nl